

en Forbedring af Tilstanden, at vi i Nar skulle forstaaes for at høre, at der ikke har været Tid for det høje Ting til at behandle disse Love, saaledes at de kunne fremmes og sendes over til det andet Ting. Der er jo en Grænse for al Ting, og naar man har Lovene til Behandling paa syvende Nar, kan man ikke uden at fornærme dette Ting sige, at der ikke har været Tid og Beslighed til at behandle Loven. Særlig stærkt kommer det jo frem, naar man ser paa en Lov som den om Næstjernerne i Kriminal- og Politiretten, en lille Lov, om hvis Realitet man vistnok meget let er enig, og som navnlig dette Tings Flertal for længe siden har billiget. At ville sige, at 7 Nar ikke er nok til at behandle dette Lovforslag, saaledes at det kan sendes over i det andet Ting, vilde være at røbe en saadan Ringeaagt for dette Tings Arbejdsevne, at det jo næsten ikke vilde være tilladt at sige det. Jeg anser det altsaa for givet, at i Nar ere vi allesammen enige om, at det er Meningen, at disse Love skulle ikke fremmes, skulle ikke oversendes til det andet Ting. I Fjor blev der jo ved Samlingens Slutning af Ordførerne for de 2 Udvalg, der bleve nedsatte, dels af det ærede 3dje Medlem for 3dje Kres (Rump) og dels af det kongevalgte Medlem, som nu er Medlem af Ministeriet, nemlig Kultusministeren (Goos), afgivet en kort Meddelelse om, hvorledes man havde behandlet disse Love. Det ærede 3dje Medlem for 3dje Kres udtalte, at der paa Grund af Forholdene i den sidste Del af Rigsdagsamlingen ikke var Udfigt til, at Udvalgets Overvejelser o. s. v. i denne Samling vilde kunne føre til noget praktisk Resultat. Der kan jo ikke være Tvivl om, at naar han taler om at komme til et „praktisk Resultat“, mener han dermed, at der ingen Udfigt var til, at de to Ting kunde blive enige om Love som de foreliggende eller noget lignende. Deri har han vist fuldkommen Ret, men om det er korrekt at betegne det som „et praktisk Resultat“, er vist et andet Spørgsmaal. Det ærede kongevalgte Medlem, som nu er Medlem af Ministeriet (Goos), udtalte derimod under Henviisning til Forhandlingerne i Udvalget og vel navnlig til en Motion, som jeg havde gjort i Udvalget, at Tiden ikke har været tilstrækkelig til at drøfte disse Spørgsmaal og til at afgive en Betænkning. Det forekommer mig, at fra et Medlem af dette Ting er det noget utafnemmeligt over for Ministeriet at bebrejde dette, at disse Love i Fjor saa vel som i Nar ere blevne forelagte saa sent, thi naar Meningen er,

at de ikke skulle fremmes over i det andet Ting, maa jo dette Tings Flertal være Ministeriet meget taknemmeligt for, at det har taget Hovedandelen af Byrden paa sig ved at beholde Lovforslagene i de 5 Maaneder af Samlingen og kun overlade Landstinget at beholde dem i Resten af Samlingen, altsaa næppe i 2 Maaneder. Men naturligvis, Ministeriet skylder jo ogsaa dette Ting et særligt Hensyn.

Der er blot et Punkt, jeg ønsker at fremhæve i Nar, ligesom det ogsaa var paa Tale i Fjor; under den nuværende Situation har det en vis Interesse. Det er det, at der af det ærede 3dje Medlem for 3dje Kres gentagne Gange, ogsaa i Fjor, er blevet fremhævet, at den Behandlingsmaade af disse Love, som dette Ting er flaaet ind paa, kunde betragtes som en „modus vivendi“. Da jeg gjorde opmærksom paa i Fjor, at en saadan modus vivendi forudsætter et Samthkke fra de interesserede Parter, svarede det ærede Medlem mig med en Udvikling af, at man maatte gaa ud fra, at det andet Ting var enigt i Unseligheden af den Behandlingsmaade, som disse Lovudkast faa i dette Ting. Jeg benægtede i Fjor, og jeg skal i alt Fald paa mine Meningsfællers Vegne benægte i Nar, at der i Folketinget er et enten direkte eller indirekte Samthkke til, at disse Lovforslag blive forholdsvis Folketinget. Jeg kan kun svare for mine nærmeste Meningsfæller, og det ærede 2det Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen), som jo nærmest er Ordfører for den anden Side af Oppositionen, vil kunne udtale sig om, hvorvidt hans Venner i Folketinget kunne antages at være enige i, at disse Love blive behandlede paa denne Maade her i Tinget. Jeg tror det ikke. Men jeg forstaaer meget godt, at det ærede 3dje Medlem for 3dje Kres har villet fremkomme med denne Betragtning, altsaa forudsætte, at der er et Slags formodet Samthkke, en modus vivendi, som Grund til, at disse Love blive behandlede paa denne Maade, thi det er vist alle enige i, hvad enten man anser de provisoriske Love for politisk berettigede eller ikke politisk berettigede, at den Maade, hvorpaa dette høje Ting har maattet behandle disse Love, er, om jeg saa maa sige, Provisorismens Achillesheel. Kunde man nu komme ud over Vanføliheden uden at forsøge en Fortolkning af Grundloven, der vil blive ramt af Kriegers Udtalelse i dette Ting om, at denne Behandlingsmaade er i Strid med enhver rimelig Fortolkning af Grundloven, og kunde man paaberaabe sig et Slags Sam-